

Pravidlá Kongregácie sv. Františka Saleského

V každom čase sa služobníci Cirkvi všemožne snažili o duchovné dobro mládeže. Od jej dobrej alebo zlej výchovy závisí dobrá alebo zlá budúcnosť celej spoločnosti. Božský Spasiteľ dokázal tieto slová tým, že počas svojho pôsobenia na zemi nechával deti prichádzať k sebe. „Sinite parvulos venire ad me“. Pápeži (aj biskupi, ale najmä pápeži) nasledujúc príklad Božského Spasiteľa, ktorého zastupujú tu na zemi, podporovali slovom i písmom dobrú výchovu mládeže a zvlášť sa starali o tie inštitúcie, ktoré sa venujú tejto službe.

V dnešných časoch je táto potreba oveľa naliehavejšia. Nezodpovednosť niektorých rodičov, zneužívanie tlače, úsilie heretikov nájsť nových nasledovníkov, nám ukazujú nevyhnutnosť zjednotiť sa a bojovať za Pána pod vlajkou viery(vikára Ježiša Krista) a tak zachovať vieru a dobré mravy tej skupiny mladých, ktorí sa vinou svojej chudoby ocitli v nebezpečenstve straty svojho večného zdravia. Toto je cieľ Kongregácie sv. Františka Saleského, ktorá sa zrodila v Turíne v roku 1841.

V časoch tak ťažkých a neprajných náboženstvu, cirkevná vrchnosť s veľkou láskavosťou schválila pravidlá týchto oratórií a ustanovila kňaza Jána Boska za direktora, dajúc mu všetky právomoci potrebné pre dosiahnutie jeho cieľa.

Mnohí biskupi sa inšpirovali pravidlami a založili diela oratórií vo svojich diecézach. Avšak v týchto oratóriách sa objavovali stále nové potreby. Mladí, niektorí aj v dospelejším veku, nemohli byť vzdelávaní iba nedel'ným katechizmom, a preto sa otvorili školy denné a večerné. Mnohí mladí, ktorí nemali kde bývať, boli prijatí v dome, aby sa nevystavili nebezpečenstvu mravnej skazy. U nás boli vychovaní k nábožnosti a pripravovaní na prácu. Toto sa deje najmä v Oratóriu sv. Františka Saleského, kde našlo prístrešie zhruba dvesto chlapcov. Tak je tomu aj v Janove, v diele zvanom Artigianelli, kde je direktorom kňaz Montebruno Francesco a nachádza sa tam asi štyridsať chlapcov. Tak isto i v Alessandrii pod vedením klerika Angela Savia býva asi 50 chlapcov.

ZROD TEJTO KONGREGÁCIE

Od roku 1841 sa kňaz Ján Bosco spolu s ostatnými kňazmi venoval chudobným mladým v meste Turíne, kde sa vo vhodných priestoroch stretávali, aby im popri hre a zábave dal i chlieb Božieho slova. Všetko sa to dialo so súhlasom cirkevnej vrchnosti. Chvála Bohu záujem mladých rástol každým dňom a v roku 1844 mons. Fransoni dovolil prerobiť jeden byt na kaplnku, aby sa tam mohli vykonávať sväté obrady nevyhnutné pre svätenie sviatkov a vyučovať katechizmus, potrebný pre ich náboženskú výchovu.

Arcibiskup tam viackrát prišiel udeliť sviatosť birmovania a v roku 1846 dovolil všetkým, ktorí sa zúčastňovali vyučovania katechizmu v oratóriu, aby boli pripustení k 1. svätému prijímaniu a mohli tak naplniť cirkevné prikázanie. Dovolil tiež, aby sa tam slúžila spievaná omša, organizovali tridua, novény a všetko, čo sa uznalo za vhodné. Takto to fungovalo v Oratóriu sv. Františka Saleského až do roku 1847. V tomto roku už bolo mladíkov tak veľa. Že sa už nezmestili do maličkých kaplnky, a preto sa so súhlasom cirkevnej vrchnosti otvorilo pre ten istý cieľ druhé oratórium zasvätené sv. Alojzovi Gonzagovi.

Po čase sa ukázalo, že ani dve miesta nestačia, a tak sa v roku 1850 otvorilo ďalšie oratórium, na druhom konci mesta, zasvätené sv. Anjelovi strážcovi.

Sviatočné stretnutia mladých v oratóriách, denné a večerné školy, stále rastúci počet chlapcov prijatých do domu spôsobovali to, že Pánova žatva sa stávala stále väčšou a väčšou. Pre zachovanie jednoty ducha a disciplíny, od ktorých závisí dobrý výsledok oratórií sa už od roku 1844 sa niektorí kňazi stretávali aby spolu vytvorili istý druh kongregácie vo vzájomnej pomoci príkladom a radami.

Nezaviazali sa nijakým sľubom, obmedzili sa len na vykonanie jednoduchého prísľubu nezaoberať sa inými vecami iba tými, ktoré cirkevná vrchnosť posúdi ako dobré na väčšiu božiu slávu a na úžitok vlastnej duše. Uznávali za svojho predstaveného kňaza Jána Bosca. Aj keď sa neskladali sľuby, predsa len sa dodržiavali pravidiel, ktoré sú tu predložené. Tieto pravidlá sa zaviazali dodržiavať piati kňazi, osem klerikov a dvaja laici.